

РЕШЕНИЕ

№ 4503

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 22.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1815** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176 от АПК.

Образувано е по молба - искане на М. Ц., [ЕГН], АДРЕС: ГР.С., [жк],[жилищен адрес] чрез адв.Д. и чужд.адв. Д., с адрес на кантората: [населено място], [улица],партер,тел.:0898818 377, mail: [електронна поща] за допълване на Решение № 3456 от 01.06.2023г. по адм.дело № 1815 по описа на АССГ за 2023г.

В искането се разглеждат отделни хипотези досежно възможността за разрешаване на спорното производство развил се пред КЕВР относно възможностите по преместване на едно, отделни или част от електрическите съоръжения на ЕРМ ЗАПАД, находящи се в и около имота, осбественост на М. Ц..

Иска се съдът да постанови допълнително решение с което да укаже на КЕВР да се произнесе по въпросите:

1. Кои клиенти на ЕРМ ЗАПАД се обслужват чрез поставените в имота на жалбоподателя електромери, къде са границите на собственост на техните имоти и съответно поставено ли е таблото е електромерите на място, отговарящо на чл.120 ЗЕ.
2. В случай,че се окаже, че стълбът с електропроводите и/или електромерното табло не следва да се изместват от имота да се установи чия собственост са електропроводите, зканосъобразно ли са изградени и налице ли е законово основание жалбоподателя да търпи наличието им в имота ли, съответно следва ли ЕРМ ЗАПАД да бъде задължено да ги премести.
3. Да бъдат присъдени сторените в производството разноски.

След размяна на книжа по така депозираната молба е постъпило становище от ЕРМ

ЗАПАД ЕАД, с което се твърди, че направените искания са неприложими в хипотезата в която съдът е осъществил правомощието да върне преписката на АО с конкретни указания по прилагане на закона, каквито са налице с вече постановеното решение. Твърди се още, че искането за заплащане на адвокатско възнаграждение е депозирано едва на етап след постановяване на съдебното решение, като жалбоподателя се е представлявал лично в производството, поради което същото е неоснователно.

На тази база съдът съобрази:

Процесната молба е депозирана в срока по чл.176 ал.1 АПК, от надлежна страна и като такова е допустимо.

Разгледано по същество е неоснователно.

С Решение № 3456 от 01.06.2023г. по адм.дело № 1815 по описа на АССГ съдът е приел, че при постановяване на Решение № Ж-756 от 20.12.2022г. на Комисия за енергийно и водно регулиране е допуснато съществено нарушение на производствените правила изразяващо се в липса на самостоятелно проведена установителна дейност от страна на административния орган съобразно приетото и приложено основание за прекратяване на производството.

Видно от съдебния акт - „При извършване на проверка по изложените в жалбата обстоятелства, КЕВР от една страна не е изложила изобщо мотиви относно това кога е изградено съответното съоръжение – стълб, част от електроразпределителната мрежа на ЕРМ Запад ЕАД, каквото е основното твърдение на жалбоподателя. От друга страна – към преписката липсват приложени данни от които да може да се установи, че такава проверка е извършвана изобщо. Липсват и изложени каквито и да било съображения в тази насока.

... твърдения кога е изграден обекта има само и единствено в отговора на ЕРМ Запад ЕАД в рамките на кореспонденцията с М. Ц./описана по-горе/ като същият отговор е общ – „при действието на Закона за електростопанството от 1975. Подобно съображение липсва изобщо в документите по преписката създадени в производството пред компетентния административен орган. Изложеното в писмото на ЕРМ Запад ЕАД представлява твърдение на страна в производството пред КЕВР и не може да се кредитира едностранно без надлежни доказателства. Още повече – твърдението е, че обекта е изграден при действието на Закона за електростопанството от 1975. Кой закон е действал към момента на изграждане на обекта е въпрос който следва да установи административния орган, а това обстоятелство ще бъде установено след като се изясни кога е изграден обекта. Фактът, че такъв анализ липсва, както липсват и такива данни изобщо по преписката, налага еднозначно извода, че решението е постановено в нарушение на чл.35 от АПК. Съгласно посочената разпоредба индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. Актът е в нарушение и на чл. 144 ал.1 от Наредбата по силата на който - при проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея.“

Всъщност именно анализираното от съда обстоятелство е това, което ЕКВР е извел като фактическо основание за постановяване на акта, подвеждайки го към съответната правна квалификация. В този смисъл и противно на твърденията на

жалбоподателя съдът не дължи проверка на всички останали хипотетично съществуващи житейски и правни възможности, а дължи проверка за законосъобразност на административния акт така, както същият е постановен от АО съобразно изложените от него основания /и при осъществяване дължимата съдебна проверка по чл.146 АПК каквато е осъществена./.

Успоредно с това съдът е посочил, че „... в своята жалба до КЕВР М. Ц. твърди ясно, че сервитутни права вписани в полза на дружеството върху посоченият имот не съществуват. С това свое твърдение той е въвел още едно спорно обстоятелство, като при разглеждане на жалбата му КЕВР е следвало да провери – подлежат ли на вписване посочените сервитутни права, надлежно ли са учредени за да се считат възникнали от кога, на която база да премине и към разрешение на спорният въпрос“.

С оглед изложеното предмета на съдебна проверка е изчерпан. След като съдът е върнал преписката на АО за произнасяне, именно административният орган воден от задължението си за пълнота на проверката съобразно чл.35 АПК следва да анализира и изследва всички относими факти и обстоятелства и да да дължимото разрешение на спорното право. Съдът не може и не следва да осъществява дейност наместо специализирано-компетентния административен орган, още повече – да му указва как да се произнася по обстоятелства които самият АО не е извел като резултат при постановяване на своя акт. При новото произнасяне КЕВР е длъжна да съобрази всички относими факти по съществуването на спорното правоотношение, като при несъобразяване на такива факти имащи отношение към претендираното спорно право и законосъобразността на акта му – същият би подлежал на повторна отмяна.

Ето защо искането за допълване на процесното решение се явява неоснователно. Т. е то и в частта относно искането за присъждане на адвокатско възнаграждение за настоящото и за приключилото производство.

Ясно се установява, че жалбоподателят се е представлявал съм в приключилото производство. И това се ясно както за съда, така и а останалите страни, така и за самият жалбоподател.

Със своето решение съдът се е произнесъл по искането за разноски присъждайки сторените от него в размер на 10лв. внесена държавна такса за съдебно оспорване/единствено доказани разноски, единствено претендирани разноски, а всъщност и видно от данните по делото – единствено осъществени/. С оглед изложеното съдът установява, че липсват каквито и да било предпоставки за допълване решението в тази му част, тъй като се е произнесъл по претенцията за разноски, така, както следва от нормата на чл. 143 ал.1 АПК.

Разноски не се дължат на страната и във връзка с настоящето искане, доколкото първо същото е неоснователно, респ. изхода от спора не обуславя основателност на подобна претенция и второ, но не по значимост – разноски в производството по допълване на решение в хипотезата на чл.176 АПК не се дължат предвид липсата на самостоятелен характер на производството.

С оглед изложеното и на основание чл.176 ал.3 изр.трето от АПК,

Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на М. Ц., [ЕГН], чрез адв.Д. и чужд.адв. Д., за допълване на Решение № 3456 от 01.06.2023г. по адм.дело № 1815 по описа на АССГ за 2023г.

Решението подлежи на обжалване по реда за обжалване на Решение № 3456 от 01.06.2023г. по адм.дело № 1815 по описа на АССГ за 2023г.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: